

בגלל זה נקראת בשם של כלם.
מצד החיות היא נקראת חיה,
ומצד העופות - נשר יונה צפור,
ומצד הדגים - הדג. צד (שפחה)
הרע בהפוך דגה, ומצד
העשבים נקראת שכינה
שושנה.

הנתיב הרביעי - ויבדל אלהים
בין האור ובין החושך, זכר
ונקבה הם, חשך לילה, זהו
שפתוב ולחשך קרא לילה, ויש
חשך מצד הטור ולילה מצד
הטור, זהו שפתוב גם חשך לא
יחשיף ממך ולילה פיוס יאיר
פחשכה כאורה, והחשך היא
נקבה שמקבלת מהאור שהוא
אור זכר, כמו שהלכנה
שמקבלת מן השמש, ושניהם
הם האספקלריה המאירה
והאספקלריה שאינה מאירה,
ויש חשך של הצד האחר שיש
בו הבדלה ולא חבור, ואותו
האור הוא כמח באגוז.

בינתיים הנה קול נשמע ברומי
הרקיעים: בעלי האוצרות,
בעלי ההיכלות, פתחו את
ההיכלות, הרי הגבירה רוצה
להפגס להיכלו. באותו זמן
אדני שפתי תפתח, ההיכל
כלול משבעה היכלות. באותו
זמן פמה נביאים עולים עמה
ומתפנסים עמה, שיש נביאים
יש נביאים, יש נביאים שהם
בעלי הבית של הגבירה, ויש
נביאים שהם בעלי הבית של
המלך, אלו מהאספקלריה
המאירה, ואלו מהאספקלריה
שאינה מאירה. הנביאים של
האספקלריה המאירה הם מצד
של יהו"ה, והנביאים של
האספקלריה שאינה מאירה הם
מצד של אדני, והם שקולים
לתורה שבכתב ולתורה שבעל
פה. הנביאים מצדו של אדני

וארעא, ונוני זמא, בגין דא אתקריאת בשמא
דכלהו, מסטרא דחיוון אתקריאת חיה,
ומסטרא דעופין נשר יונה צפור,
דנונין הדג, סטרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא
דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שכינתא
שושנה. (דף עה ע"א).

נתיב רביעאה ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון,
חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך
קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו ולילה
מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט
יב) גם חשך לא יחשיף ממך ולילה פיוס יאיר
פחשכה כאורה, וחשך איהי נוקבא דמקבל
מנהורא דאיהו אור דכר, פגוונא דסיהרא
דמקבלת מן שמשא, ותרוייהו אינון
אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא,
ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה
ולאו חבורא, וההוא אור איהו כמוחא
באגוזא.

אדרכי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין,
מארי דאוצרין מארי דהיכלין,
אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא
לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדני שפתי
תפתח, היכלא פלילא משבעה היכלין, בההוא
זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתפנסים
עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים
דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים
דאינון מארי דביתא דמלכא, אלין
מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא
נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון
מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא
נהרא אינון מסטרא דאדני, ואינון שקילין
לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים

- מצד היראה, והנביאים שהם מצדו של יהוה הם מצד של האהבה.

באותו זמן כמה בעלי שערים מזדעזעים ומזדמנים להיכל, וכמה בעלי חותמות, וכמה בעלי שאלות, וכמה בעלי תשובות, שבהם נביא שואל ומשיב, וכמה בעלי עתידות, מה שהיה ומה שעתידי להיות, וכמה בעלי עינים שהם מראות וחוזים של נביאים, וכמה בעלי אזנים שהם בעלי כנפים, שנאמר בהם ואשמע את קול פנפיהם, וכמה בעלי חטם ששם ריח, שנאמר בהם אשה ריח נוח, וכמה בעלי פנים, שנאמר בהם וארבעה פנים לאחת, וכמה בעלי קולות ובעלי דבורים ובעלי הקלים שהם להבות אש, זהו שפתוב קול יהוה חצב להבות אש, וכמה בעלי ידים, שנאמר בהם וידי אדם מתחת פנפיהם, וכמה בעלי קומה, והם שעור הקומה של הפסא, וכמה בעלי אות ברית, שנאמר בהם וזה לך האות, וכמה בעלי רגלים שנאמר בהם והחיות רצוא ושוב.

כל תקוני הנביאים מבחוץ (מבפנים) בגוף, באיברי הגוף, בעלי החכמה הם מבפנים במח, ומשום זה חכם עדיף מנביא, ומן המח תלויים ל"ב נתיבות, וזה ל"ב, שנאמר לב מבין, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך, כאן הסוד של הנתיב הרביעי, מה ההבדלה כאן בנבואה? אלא כמה נביאי שקר הם מצד החשך, שהולכים באור להטעות בני אדם. באותו זמן שיהיה הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

קודשא בריך הוא בשכינתיה, ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.

מסטרא דאדנ"י מסטרא דיראה, ונביאים דאינון מסטרא דיהו"ה אינון מסטרא דאהבה. בהווא זמנא כמה מארי תרעין מזדעזעין ומזדמנין להיכלא, וכמה מארי חותמות, וכמה מארי שאלתין, וכמה מארי תשובות, דבהון נביא שואל ומשיב, וכמה מארי עתידות, מה דהוה ומה דעתיד למהווי, וכמה מארי דעיינין דאינון מראות וחוזין דנביאים, וכמה מארי דאודנין דאינון מארי דגדפיין, דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול פנפיהם, וכמה מארי דחוטמא דתמן ריח, דאתמר בהון (ויקרא א יג) אשה ריח נוח, וכמה מארי דאנפיין דאתמר בהון (יחזקאל א י) וארבעה פנים לאחת, וכמה מארי דקליין ומארי דדבורין, ומארי דהקלים דאינון להבות אש, הדא הוא דכתיב (תהלים כט ז) קול יהוה חצב להבות אש, וכמה מארי דידין, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פנפיהם, וכמה מארי דקומה ושעור קומה דכרסויא, וכמה מארי דאות ברית דאתמר בהון (שמות ג יב) וזה לך האות, וכמה מארי דרגליין דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב.

כל תקוני דנביאיא מלבר (נ"א מלגאו) בגופא, באברים דגופא, מארי דחכמה אינון מלגאו במוחא, ובגין דא חכם עדיף מנביא, וממוחא תליין ל"ב נתיבות, ודא ל"ב דאתמר לב מבין, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך (בראשית א ד). הכא רזא דנתיב רביעאה, מאי הבדלה הכא בנבואה, אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך, דאזלין באוירא לאטעאה בני נשא, בהווא זמנא דיהא קודשא בריך הוא בשכינתיה, ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.